

ESTABLIMENTS ANTICS [per Josep M. Bartomeu]

Dades

HISTÒRIA: L'ESTABLIMENT VA INICIAR LES SEVES ACTIVITATS COM UNA CASA DE MENJARS I VENDA DE VI A GRANEL. ANYS MÉS TARD ES VA CONVERTIR -DESPRÉS DE CANVIAR DE DOMICILI-, EN HOSTAL I CASA DE MENJARS. LA CASA TAMBÉ HAVIA ESTAT UNA BOTIGA DE QUEVIURES. COM A HOSTAL SEMPRE HA TINGUT UN TRACTE FAMILIAR I HA PROCURAÏ MANTENIR LA MATEIXA CUENTELA. ACTUALMENT HI HA GENT QUE S'HI ALLOTJA DURANT TEMPORADES, SOBRETÒT A L'ESTIU. TAMBÉ DURANT LA RESTA DE L'ANY.

DATA DE FUNDACIÓ: 1914.

FUNDADOR: MARTÍ FABRELLAS I GASCONS.

PROPIETARI ACTUAL: PERE FABRELLAS I ESGLEYES.

UBICACIÓ: C/ MAJOR, 14, DE CALDES DE MALAVELLA.

TREBALLADORS: SEMPRE EN RÈGIM FAMILIAR

ACTIVITAT: ABANS, QUEVIURES. ACTUALMENT, HOSTAL.

HOSTAL FABRELLAS, DE CALDES DE MALAVELLA

La fidelitat dels estiuejants

L'establiment va començar la seva activitat com a drogueria, després va passar a ser casa de menjars, botiga de venda de vi a granel i també d'alimentació, i des del 1921 és un hostel que gràcies al seu tracte familiar ha estat capaç de mantenir clients fidels.

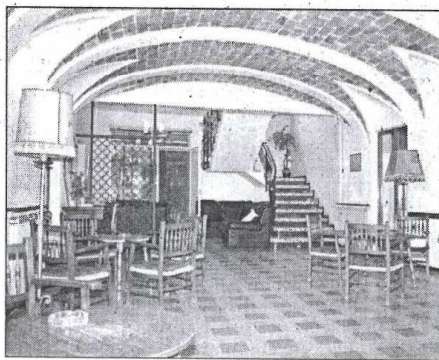
Martí Fabrellas i Gascons era fill de Palol de Revardit i es va instal·lar a Caldes de Malavella a finals del segle XIX. Vivia en una casa de pagès però ell no va fer mai de pagès. La família suposava que era comerciant i es dedicava a la compravenda de bestiar, cereals, granes i altres productes del camp. L'any 1901 es va instal·lar a la plaça de l'Església amb la seva dona i dues filles i va muntar una mena de botiga, on es feien menjars i es venia vi. Curiosament, es donava d'alta i de baixa de contribució contínuament. Era una pràctica molt habitual en aquella època. Si les coses anaven bé, es pagaven els impostos, si no anaven bé es deixava de pagar, però, això sí, es continuava amb l'establiment obert.

Al principi, de la casa se'n deia a *Ca la Gorga del Vè*, perquè expliquen que, durant una època de pluges molt fortes, es va inundar tot l'establiment i la gent s'ho agafava a broma. Allò semblava una gorga d'aigua. Després en van dir només a *Ca la Gorga*, nom pel qual encara es coneix la casa. L'any 1914, segons consta en diverses documentacions, es dona d'alta com a «abaceria» o drogueria, on es venia una mica de tot, cosa molt habitual en aquelles èpoques en què les botigues de pobles i ciutats es dedicaven a tenir diversos tipus de queviures i articles de consum.

Hostal per a viatjants

L'any 1921 deixen la plaça de l'Església i la família s'instal·la al carrer Major, número 14, al mateix lloc on és ara. Martí Fabrellas portava el negoci personalment, amb l'ajut de la seva dona i les seves filles, però aquests es van casar i van marxar de casa. Entre els anys 1928 i 1930 es va fer càrrec de l'hostal el fill, Pere Fabrellas i Aradas, conjuntament amb la seva esposa, Maria Esteba i Xirgu. De fet, Pere Fabrellas ja feia anys que ajudava la família a tirar endavant i conèixer el secrets del negoci.

Durant la Guerra Civil espanyola l'hostal no va tancar mai les portes i es dona el fet curiós que l'establiment va servir com a allotjament de molts refugiats, que eren excombatents estrangers (alguns ferits o convalescents), que esperaven que se'ls arreglés la situació per poder tornar a casa. A la postguerra es va continuar amb l'activitat normal-

Ambient familiar.

L'hostal ha tingut sempre un aire familiar, que ha afavorit que gairebé sempre hagi tingut una clientela fidel, que hi ha fet grans estades tant a l'estiu com a l'hivern. La seva decoració és molt especial.

Treball incansable.

Pere Fabrellas i Esqleyes ja porta anys davant del negoci, que es porta en règim familiar des de fa molt temps. Tots hi posen el coll per tirar endavant l'empresa, que és una de les més reconegudes de Caldes.

Fotos: Josep M. Bartomeu.

ment i la família no va tenir problemes amb ningú perquè mai no es van integrar en cap bàndol combatent.

En els anys cinquanta s'inicia el que es va anomenar el «boom» dels balnearis. Caldes de Malavella era una de les principals poblacions de Catalunya on la gent anava a «prendre les aigües» i es va omplir d'estiuejants, que, de fet, ja hi anaven des de feia molts anys. A començaments del segle passat i fins a l'any 1925 va ser una època molt bona per als balnearis de Caldes. S'havia posat de moda anar de vacances a aquests centres terapèutics, però això només ho podien fer la gent de diners, els burgesos, amb tota la família. Aquesta gent arribava a Caldes i s'hi estaven molts dies. Venien, generalment, des de Sabadell i comarca al juliol, a causa de les vacances de la indústria tèxtil. Des de Barcelona, a l'agost, i durant el setembre, després de la recollida de la fruita, arribaven els de Lleida. Alguns, fins i tot, es portaven la mainadera que cuidava els nens. Al mateix temps que venia gent del país, també hi havia molts estrangers que es desplaçaven a Caldes atrets per la qualitat de les seves aigües. S'ha de tenir en compte que, des de finals dels anys 1800, les aigües termals de la població de la Selva tenien molta fama.

El 1960 es fa la primera reforma important de l'hostal Fabrellas. S'amplia el local i s'hi annexa la casa del costat. L'actual propietari, Pere Fabrellas i Esqleyes, explica que «es va fer aquesta reforma atenent les necessitats del moment». La segona reforma important es fa entre els anys 1982 i 1983, que és quan Pere Fabrellas agafa el relleu del negoci. Ell mateix informa que «hi vam posar banys a cada habitació, calefacció de cares a l'hivern i també ascensor per pujar als pisos. Ens vam haver d'adaptar a les necessitats i a les exigències dels clients. En aquests tipus de negocis és necessari renovar-se constantment».

Pere Fabrellas explica també que la clientela que hi ha a l'hostal «és majoritàriament del país; ens dediquem molt al turisme de vacances. No fem menjar per a la gent de fora, sinó només per als clients, alguns dels quals ja fa més de trenta anys que repeteixen a casa nostra i esperem que ho facin molts anys més».